

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

El passat 30 d'octubre 64 companys de 1r d'ESO de l'IES Flix, acompanyats de 5 professors i dos monitors, vam viure una gran aventura: vam recórrer la via verda des d'Horta de Sant Joan fins a Xerta!

Vam fer més de 32 quilòmetres en bicicleta, salvant un desnivell de més de 530 m, travessant 44 túnels i una pila de ponts, tot seguint l'antiga via de tren de la Vall de Zafán, passant per les estacions d'Horta de Sant Joan, Bot, Prat de Comte, Pinell de Brai, Benifallet i Xerta.

Si ens voleu acompanyar... us explicarem què vam veure i com vam xalar!!!

La via verda de la Terra Alta

Lloc de sortida

Lloc d'arribada

Què és una via verda?

Una mica d'història de la via verda de la Vall de Zafàn

La via verda de la Terra Alta

Aquestes són les nostres bicicletes!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Cap a les 10 del matí vam arribar a Horta de Sant Joan i tot seguit vam anar a llogar les bicicletes.

A mesura que ens les anaven repartint i ens donaven un casc nosaltres donàvem una volta per comprovar que anessin ben bé!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Finalment, tots ben equipats,
sortíem d'Horta a les deu i mitja.
L'aventura començava!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Des d'Horta vam anar baixant per una pista que passava pel mig de camps de vinya i que envoltaven el convent de Sant Salvador, al peu d'aquesta muntanya que veieu.

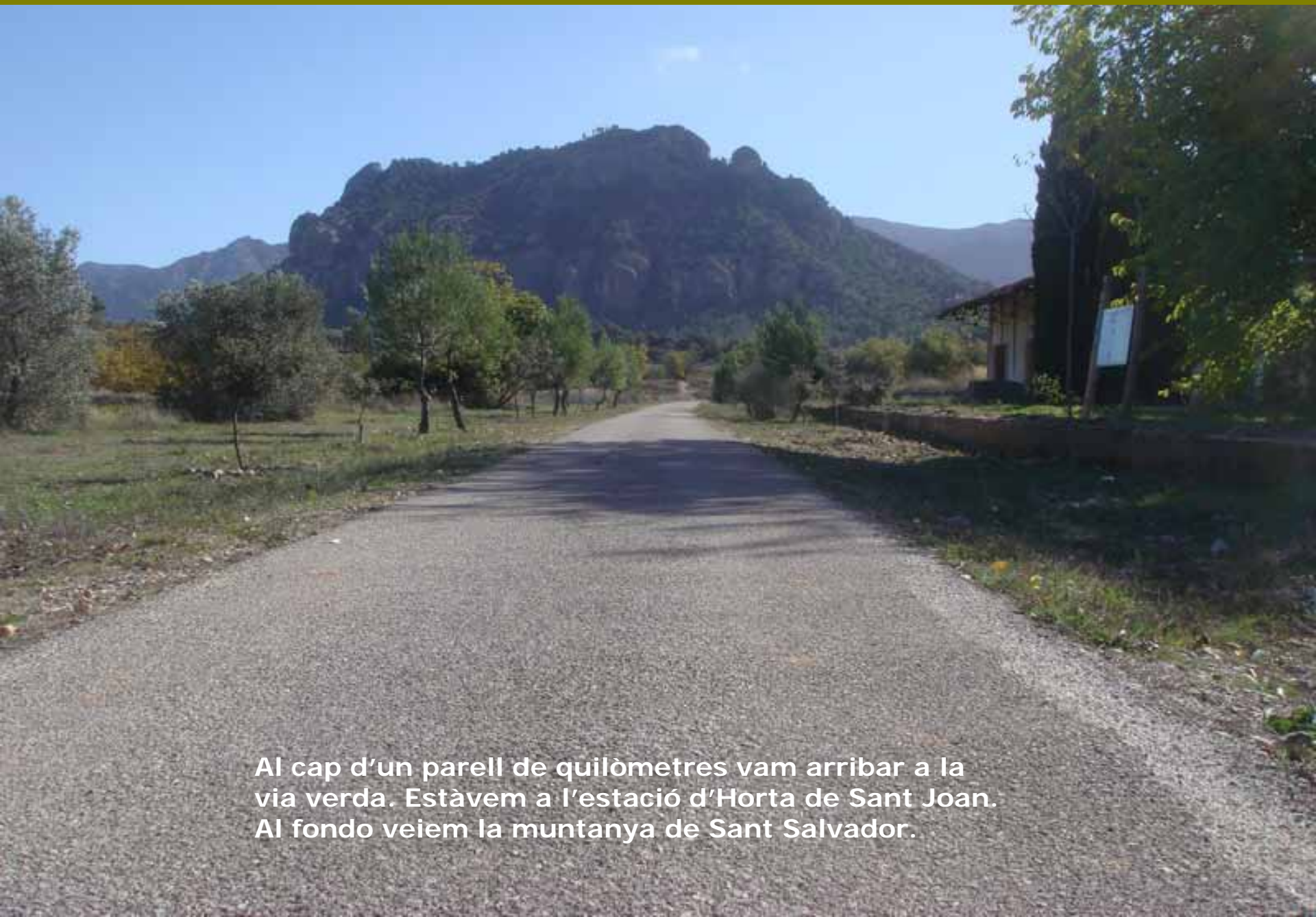
Diuen que durant l'estada que va fer aquí el pintor Pablo Picasso, a principis de segle passat, va ser on influenciat pel paisatge va crear el cubisme.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Al cap d'un parell de quilòmetres vam arribar a la via verda. Estàvem a l'estació d'Horta de Sant Joan. Al fondo veiem la muntanya de Sant Salvador.

La via verda de la Terra Alta

Estació d'Horta cap a 1970. Fotografia de l'Ecomuseu d'Horta.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

A partir d'aquest moment tota l'estona vam anar per la via verda... I van començar els túnels!!!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

I amb els túnels les primeres caigudes!

Uf!!!
Pobre!!
Oo.

La via verda de la Terra Alta

Aquest és l'estat com va quedar la bicicleta i el profe!!!

La via verda de la Terra Alta

Per fi vam aturar-nos per esmorzar.

La via verde de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Quina gana!

La via verda de la Terra Alta

Hi ha gent que és previsor, i al mig de la natura es porta el joc d'escacs!!!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Tornem-hi!
Que no ha estat res.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

A photograph of two children riding bicycles through a stone tunnel. The tunnel is built with large, irregular stone blocks and has a semi-circular archway. The interior of the tunnel is dark, contrasting with the bright exterior. On the right side of the tunnel entrance, there is a green sign with white text that reads "PERILLI TÙNE... ENSE L'UMBRACO". On the left side, there are several metal posts and a small sign. The children are wearing helmets and casual clothing. A thought bubble is superimposed over the tunnel entrance, containing the text "Això estava més fosc que la gola d'un llop!".

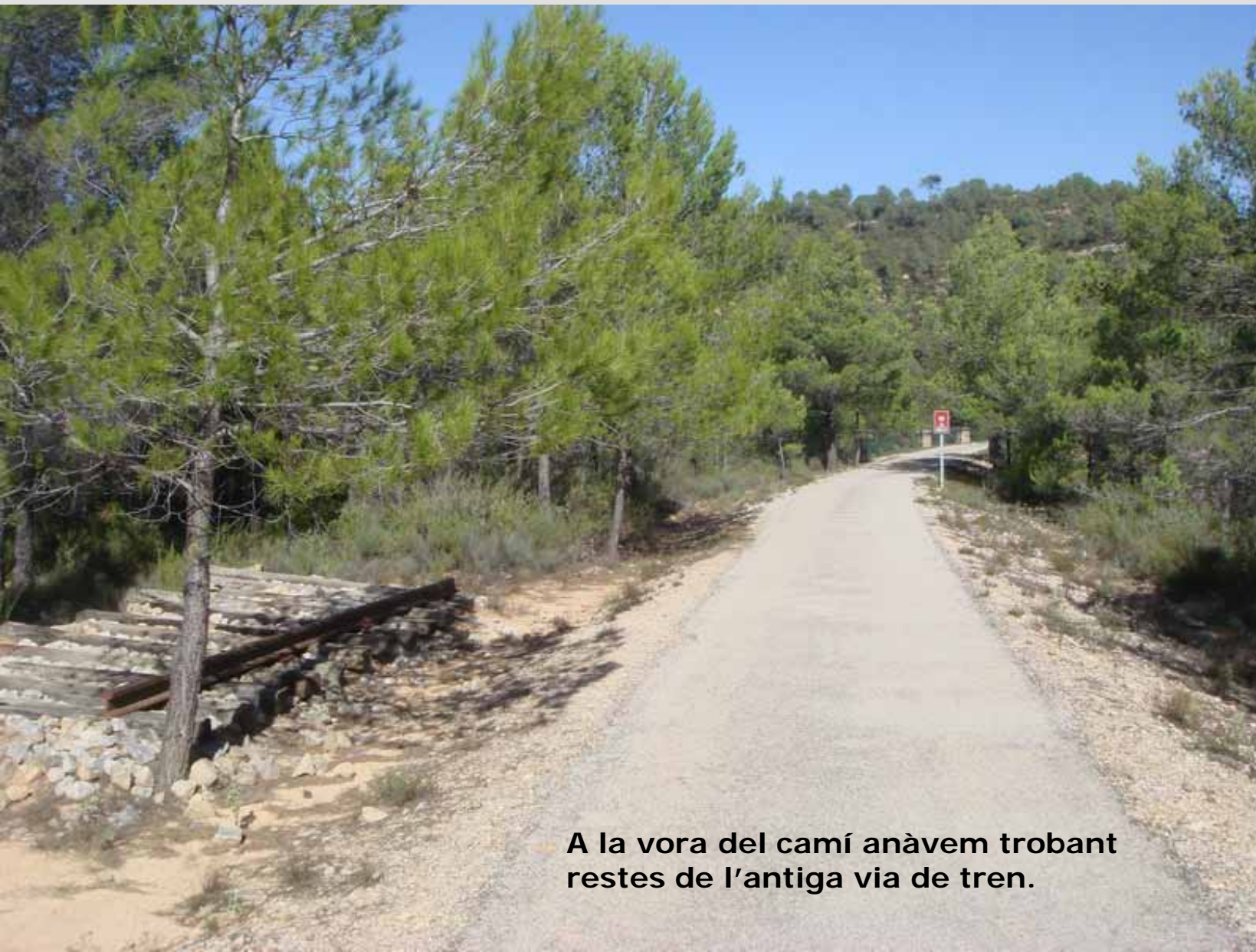
Això estava més fosc que la gola d'un llop!

PERILLI
TÙNE...
ENSE
L'UMBRACO

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

A la vora del camí anàvem trobant restes de l'antiga via de tren.

La via verda de la Terra Alta

El paisatge és molt bonic. Tota l'estona vam anar passant pel mig de boscos de pins, camps d'oliveres i ametllers. Abans d'arribar a Bot vam trobar aquesta gran bassa d'aigua per al rec.

La via verda de la Terra Alta

I és clar, en una sortida amb bicicleta les punxades a les rodes no podien faltar...

La via verda de la Terra Alta

Per fi, cap a les 12 arribàvem a l'estació de Bot. Aquí vam poder omplir les nostres cantimplores d'aigua fresqueta.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Ah!!! Ens havíem oblidat de dir-ho. Faltava una bicicleta i ens vam endur un tàndem. Sempre n'hi ha que tenen sort!

La via verda de la Terra Alta

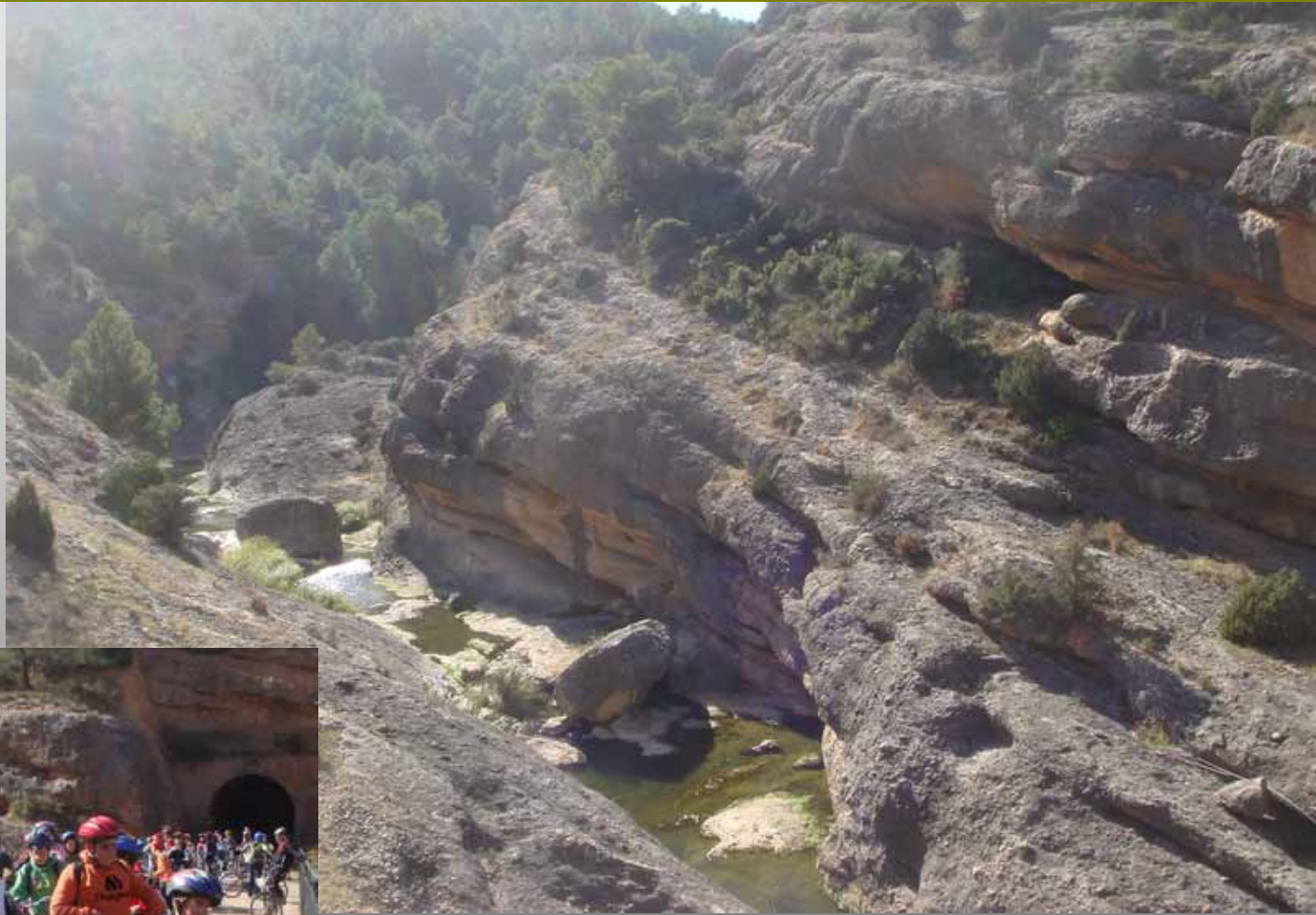

La via verda de la Terra Alta

La via verda està molt ben preparada. Al llarg del recorregut vam trobar taules i seients per descansar i fer un mos, papereres i, fins i tot, com es veu a la imatge de baix, hi han escultures que recorden el pas del tren –aquesta escultura representa un tiquet!-.

La via verda de la Terra Alta

Després de Bot el camí encara és més bonic. Passa per un engorjat, envoltat d'arbres i roques i va seguint, pel costat, el riu Canaleta que desemboca a l'Ebre.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

A continuació de Bot vam trobar l'estació de Prat de Compte, una mica malmesa per l'abandonament.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Ep! XEIC!
Que fas
aquí?

La via verda de la Terra Alta

Començo a tenir gana!

La via verda de la Terra Alta

Per fi, a l'alçada del quilòmetre 19, vam arribar a l'ermita de la Fontcalda, on havíem de menjar.

La via verda de la Terra Alta

Ermita de la Fontcalda

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

A l'ermita de la Fontcalda hi ha una zona de pic-nic amb unes taules i fogons preparats per a cuinar. Aquí vam dinar.

La via verda de la Terra Alta

Pel costat de l'ermita hi passa el riu Canaleta. Va ser divertit veure com més d'un hi va caure quan el va voler travessar amb les bicicletes.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Ja heu agafat forces? Som-hi!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Després de la Fontcalda vam trobar algunes construccions abandonades

La via verda de la Terra Alta

Segons sembla, per culpa de l'enfonsament d'aquest túnel i el progressiu desús de la línia, el 17 de setembre de 1973 es va decidir tancar definitivament la circulació.

La via verda de la Terra Alta

Mira el genoll.
He caigut dins
el túnel!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda passa a tocar de la serra de Cavalls, on es va produir la Batalla de l'Ebre. Al llarg del recorregut vam veure alguns refugis i trinxeres, i a la sortida d'un túnel, a prop de l'estació de Pinell de Brai, vam trobar aquesta inscripció: "Año 1938, 14 Unidad Pontoneros".

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Estació de Pinell de Brai.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Estació de Benifallet.

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

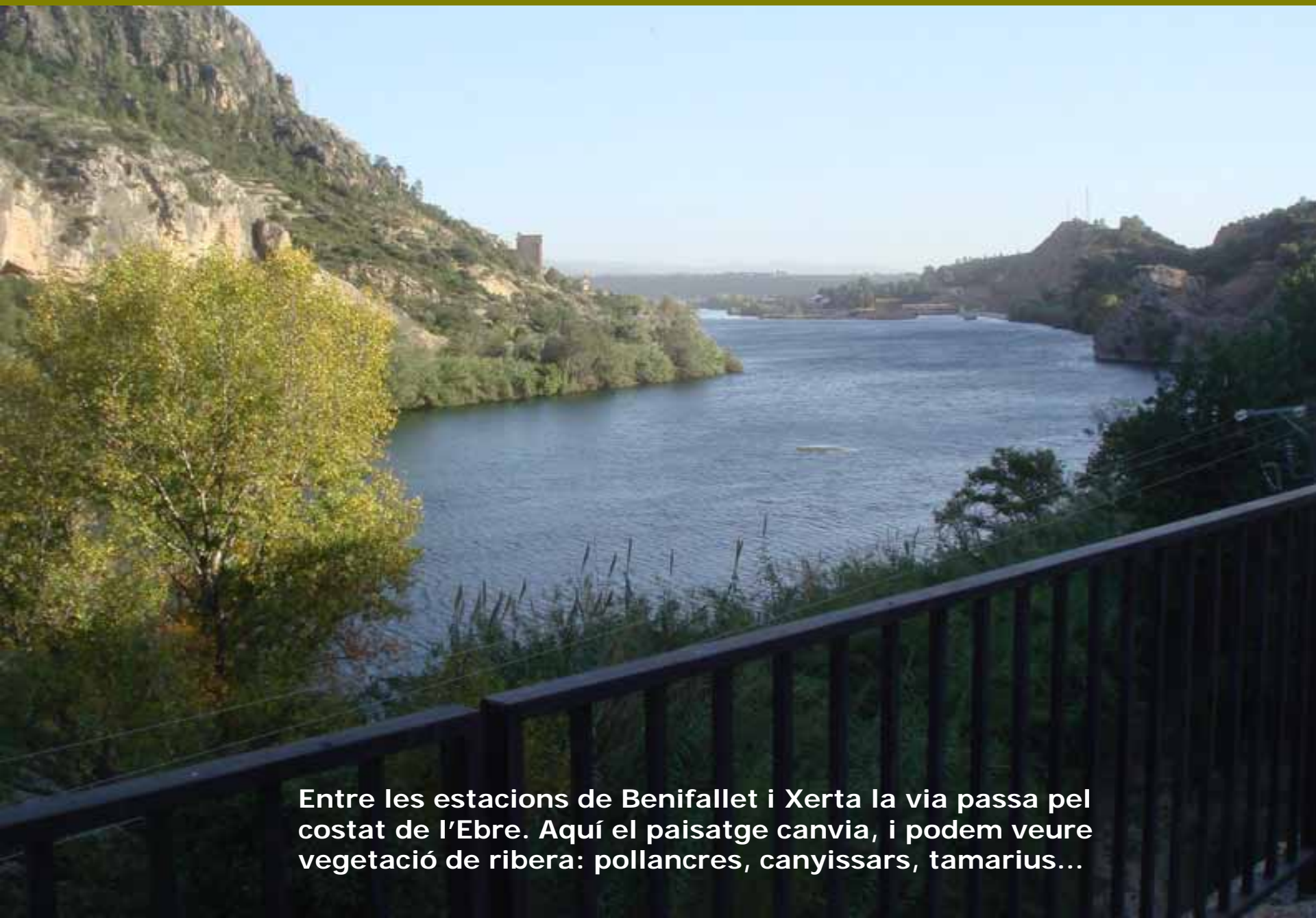

La via verda de la Terra Alta

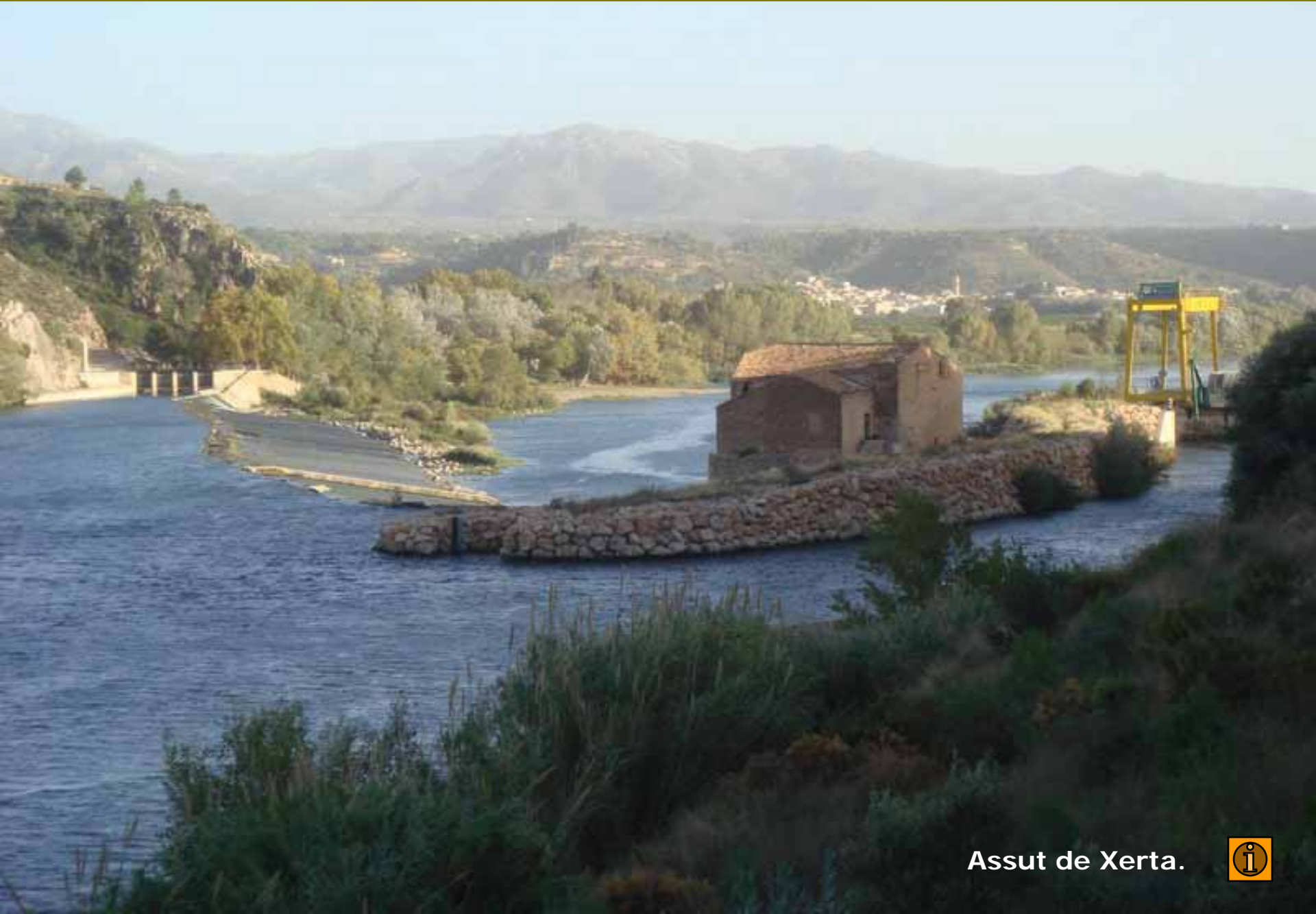
I per fi vam trobar l'Ebre!

La via verda de la Terra Alta

Entre les estacions de Benifallet i Xerta la via passa pel costat de l'Ebre. Aquí el paisatge canvia, i podem veure vegetació de ribera: pollancre, canyissars, tamarius...

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Sempre m'ha de passar a mi!

La via verda de la Terra Alta

La via verda de la Terra Alta

Va, que ja arribem!

La via verda de la Terra Alta

Estació de Xerta.

La via verda de la Terra Alta

Cap a les cinc de la tarda vam arribar a l'estació de Xerta. Allí ens esperaven els remolcs de les bicicletes i l'autocar per tornar cap a Flix.

La via verda de la Terra Alta

La sortida a la via verda de la Terra Alta va ser la primera que fèiem a l'IES Flix amb tots els nous companys de 1r d'ESO. Va ser una excursió molt divertida que ens va ajudar a conèixer-nos més, compartint una aventura en bicicleta amb els professors i disfrutant d'un paisatge fantàstic.

Si podeu... No us perdeu aquesta aventura!

La via verda de la Terra Alta

Per a més informació:

Ø Consell Comarcal de la Terra Alta www.terra-alta.altanet.org

Ø CRP del Baix Ebre www.xtec.es/crp-baixebre/ViaVerda/index.htm

Ø Ecomuseu dels Ports www.elsports.org

Ø Museu Picasso a Horta de Sant Joan www.centrepicasso.org

Ø Parc natural dels Ports www.parcscdecatalunya.cat

La via verda de la Terra Alta

Alumnes de 1r d'ESO de l'IES Flix

<http://www.xtec.es/centres/e3007233/>

Curs 2007/08

Horta de Sant Joan. La vila està situada dalt d'un turonet a 543 m. d'altitud i té una població aproximada de 1500 hab.

Horta va esdevenir universal arran de les dues estades de Picasso en aquesta població; la primera l'any 1898, i la segona el 1909. El pintor es va inspirar en els carrers, els paisatges i la gent del poble per crear les obres iniciadores del cubisme. L'antic Hospital acull en l'actualitat el Centre Picasso. Aquest museu mostra la reproducció de les obres del pintor realitzades durant les dues estades que féu a Horta.

Estació de Bot. El poble queda molt a prop, i té una població d'uns 850 hab. L'ocupació del lloc va iniciar-se en el temps dels ibers. És un poble eminentment agrícola, on la vinya és el cultiu més important i els seus vins s'inclouen a la Denominació d'Origen Terra Alta. L'oli i les ametlles tenen també importància, i els arbres fruiters estan prenent força embranzida.

Estació de Prat de Comte. El poble, que queda allunyat de l'estació, té uns 200 habitants, i com a la resta dels pobles de la Terra Alta, tot indica que es poblà en temps dels Templers. És segur que al segle XIV pertanyia als hospitalers i estava integrat a la comanda d'Horta. Prat de Comte ha estat escenari de diversos enfrontaments bèl·lics al llarg de la seva història (Guerra dels Segadors, Guerres Carlines i finalment la Guerra Civil, durant la qual el poble va haver de ser evacuat davant l'escomesa de les tropes franquistes).

Santuari de la Mare de Déu de la Fontcalda, a l'entorn del riu Canaleta. L'actual Santuari es va començar a edificar l'any 1753. És d'estil neoclàssic, d'una sola nau amb volta de canó i petit creuer de cúpula. El paisatge és característic i singular, configurat per la roca calcària i el riu. La font d'aigua mineromedicinal, que brolla a uns 25 graus, es coneix popularment amb el nom dels Xorros.

Estació de Pinell de Brai. El Poble, que queda a uns 6 Km, té entre d'altres atractius, "La Catedral del Vi", un gran Celler Cooperatiu d'estil modernista obra de l'arquitecte Cèsar Martinell, i el recentment inaugurat Centre d'Interpretació de la Batalla de l'Ebre amb l'exposició permanent de "Les veus del Front".

Estació de Benifallet. Benifallet és un poble d'origen morisc situat als peus de la Vall de Cardó. La via no passa pel municipi sinó que aquest queda a l'altra banda de riu. Uns dels atractius del poble són les Coves meravelles, unes formacions càrstiques d'increïble valor.

Assut de Xerta, una espectacular presa d'origen àrab que alimenta els canals dret i esquerre de l'Ebre. Construïda en diagonal al curs del riu, amida 310 m de cap a cap. Restaurada el 1149 per Ramon Berenguer IV després de la conquesta de Tortosa, no es va acabar del tot fins al 1411. Una moderna enclusa a la banda dreta de l'obra magna permet el pas de les embarcacions que naveguen pel riu.

UNA MICA D'HISTÒRIA DE LA VIA VERDA

"El projecte de la Val de Zafán fou aprovat a les darreries del segle XIX (1880). Havia d'unir les poblacions de Sant Carles de la Ràpita, Tortosa, Alcanyís i Terol amb Saragossa. Les obres van començar, i als anys vint ja hi havia fets tots els treballs d'infraestructura (explanació, construcció de túnels i estacions) de tot el trajecte.

Durant la guerra civil es van accelerar tots els treballs i l'any 1954 es va poder inaugurar el tram entre Tortosa i Alcanyís, des d'on s'enllaçava amb Saragossa. Amb el temps, però, van quedar eliminats els trajectes entre Sant Carles de la Ràpita i Tortosa i el que havia d'unir Alcanyís amb Terol, tot i que les infraestructures estaven ja construïdes.

Després de 16 anys de funcionament de l'únic tram de la Val de Zafán que s'havia posat en marxa, RENFE va decidir clausurar la via tot al·legant que no era rendible. Durant molt de temps la reobertura d'aquesta via de comunicació va ser una de les principals reivindicacions dels habitants de les Terres de l'Ebre, que veien, en aquesta nova línia fèrria que els unia amb Aragó, el futur del seu desenvolupament comercial, econòmic i turístic, sobretot si s'aconseguia obrir el tram que connectava Tortosa amb el port comercial de Sant Carles de la Ràpita. Tots els intents, però van fracassar i RENFE va optar per desmantellar la via i abandonar les estacions l'any 1973.

"Una via fèrria que mai es va completar"

Diari de Tarragona (3/1/2001)

QUÈ SÓN LES VIES VERDES?

L'any 1993 es va posar en pràctica la idea de recuperar aquelles línies ferroviàries que, per motius diversos, havien deixat d'utilitzar-se i havien restat abandonades. Així és com, des d'aleshores, dels més de 7.000 quilòmetres de línies ferroviàries en desús a tot l'Estat, s'han condicionat i convertit en vies verdes prop de 1.200 quilòmetres, adaptant-les al turisme - actualment n'hi ha en funcionament 67 -.

Alumnes de 1r d'ESO Institut de Flix. Curs 2007/08

Coordinació: Biel Pubill Soler

<http://bieljoc.blogspot.com/>